

Sygn. akt. IV Ka 646/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Szepelak

Protokolant Artur Łukiańczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2014 r.

sprawy **A. Z.**

obwinionego z art. 86 § 1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej

z dnia 26 marca 2014 roku sygn. akt X W 1374/13

I. na podstawie art. 5 § 1 pk 4 kpsow w zw. z art. 45 § 1 kw uchyla zaskarżony wyrok i toczące się przeciwko obwinionemu postępowanie umarza;

II. kosztami sądowymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. Z. obwiniony został o to, że: w dniu 25 kwietnia 2012r. około godz. 17:12 we W. przyczynił się do spowodowania zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym w taki sposób, że kierując rowerem jechał wyznaczoną drogą dla rowerów wzdłuż ul. (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...) i podczas zbliżania się do wyznaczonego przejazdu dla rowerzystów jezdni ul. (...) nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na prowadzeniu uważnej obserwacji ruchu odbywającego się w okolicy tego przejazdu, w wyniku czego mimo posiadania takiej możliwości nie dostrzegł, że na ten przejazd wjeżdża samochód m-ki (...) o nr rej. (...), którego kierujący poruszał się prawym pasem ruchu jezdni ul. (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...), a następnie kierujący rowerem kontynuując jazdę, mimo możliwości zatrzymania się, uderzył w w/w samochód m-ki (...);

tj. o wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 33 ust. 1 PoRD

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej, wyrokiem z dnia 26 marca 2014 roku, sygn. akt X W 1374/13:

I. uznał obwinionego A. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie tego przepisu i art. 39 § 1 kpw i art. 36 § 1 kw wymierzył mu karę nagany;

II. na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w wysokości 100 złotych i pozostałymi wydatkami powstałymi w sprawie.

Powyższy wyrok zaskarżył obwiniony A. Z. zarzucając „błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, bowiem oparcie wyroku na błędnej opinii biegłego M. P. oraz na zeznaniach G. S. miały wpływ na treść wydanego orzeczenia” (cytat dosłowny z apelacji).

Tak formułując zarzut, apelujący wniósł o uniewinnienie go od przypisanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Nie wdając się w polemikę z twierdzeniami obwinionego należy podkreślić, iż – zgodnie z art.45§1 Kodeksu wykroczeń – karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia takiego czynu. W niniejszej sprawie zarzucono zaś obwinionemu popełnienie wykroczenia w dniu 25 kwietnia 2012 roku, a wniosek o ukaranie oskarżyciel publiczny złożył do sądu dopiero w dniu 10 czerwca 2013 roku. Już zatem w chwili złożenia wniosku o ukaranie nastąpiło przedawnienie karalności przypisanego A. Z. czynu, a więc nie mógł on zostać żadną karą ukarany. Z mocy art.5§1pkt 4 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie – wobec przedawnienia orzekania i wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej - należało więc umorzyć toczące się przeciwko obwinionemu postępowanie i – o ile Sąd Rejonowy miał wątpliwości co do zawinienia sprawcy – winno to nastąpić najpóźniej w chwili wydania przez ten sąd nieprawomocnego wyroku.

Zważywszy na powyższe, Sąd Odwoławczy umorzył toczące się przeciwko A. Z. postępowanie, obciążając kosztami sądowymi, w sprawie, Skarb Państwa.